

ओम् । स यद्वाऽइतश्चेतश्च सम्भरति । तत्सम्भाराणां सम्भारत्वं यत्र-यत्राग्ने-
 र्यत्नं ततस्ततः सम्भरति तद्यशसेव तदेवैनमेतत्समर्धयति पशुभिरिव तन्मिथुने-
 नेव तत्सम्भरन् ॥ १ ॥ अथोल्लिखति । तद्यदेवास्यै पृथिव्याऽभिष्ठितं वाभिष्ठूतं
 वा तदेवास्याऽएतदुद्धृत्य यज्ञियायामेव पृथिव्यामाधत्ते तस्माद्वाऽल्लिखति ॥ २ ॥
 अथाद्दिरभ्युक्षति । एष वा अपाऽसम्भारो यद्दिरभ्युक्षति तद्यदपः सम्भरत्यन्नं
 वाऽआपोऽन्नं हि वाऽआपस्तस्माद्यदेमं लोकमाप आगृह्यथेहान्नाद्यं ज्ञायते
 तदन्नाद्येनैवैनमेतत्समर्धयति ॥ ३ ॥ योषा वाऽआपः । वृषाग्निर्मिथुनेनैवैनमेतत्प्रज-
 ननेन समर्धयत्यद्विर्वाऽइदं सर्वमात्ममद्भिरेवैनमेतदाप्ताधत्ते तस्मादपः सम्भरति ॥ ४ ॥
 अथ हिरण्यं सम्भरति । अग्निर्ह वाऽअपोऽभिदध्यौ मिथुन्याभिः स्यामिति ताः
 सम्बभूव तासु रेतः प्रासिञ्चत्तद्विरण्यमभवत्तस्मादेतदग्निसंकाशमग्नेर्हि रेतस्तस्माद-
 प्सु विन्दत्यप्सु हि प्रासिञ्चत्तस्मादिनेन न धावयति न किं चन करोत्यथ यशो
 देवरेतसं हि तद्यशसैवैनमेतत्समर्धयति सरेतसमेव कृत्स्नमग्निमाधत्ते तस्माद्वि-
 रण्यं सम्भरति ॥ ५ ॥ अथोषात्सम्भरति । असौ ह वै द्यौरस्यै पृथिव्याऽएतान्य-
 शून्प्रददौ तस्मात्पशव्यमूषरमित्याहुः पशवो ह्येवैते साक्षादेव तत्पशुभिरेवैनमे-
 तत्समर्धयति तेऽमुत आगता अस्यां पृथिव्यां प्रतिष्ठितास्तमनयोर्यावापृथिव्यो रसं
 मन्यन्ते तदनयोरेवैनमेतद्द्यावापृथिव्यो रसेन समर्धयति तस्मादूषात्सम्भरति ॥ ६ ॥
 अथाखुकरीषं सम्भरति । आखवो ह वाऽअस्यै पृथिव्यै रसं विदुस्तस्मात्तेऽधो
 ऽध इमां पृथिवीं चरन्तः पीविष्ठा अस्यै हि रसं विदुस्ते यत्र तेऽस्यै पृथिव्यै रसं